

עת"א 58705/12/15 - מדינת ישראל נגד אמיר אלמליח

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

26 ינואר 2016

עת"א 58705-12-15 מדינת ישראל נ' אלמליח(אסיר) ואח'

בפני	כב' הנשיא ד"ר אברהם אברהם
עותרים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	אמיר אלמליח (אסיר)

החלטה

1. בפניי בקשה להארכת החזקתו של המשיב בתנאי הפרדת יחיד.

החל מיום 23.12.2011 נושא המשיב מאסר בן כשמונה שנים בשל הרשעתו בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, תקיפה ושיבוש הליכים (עונש זה טומן בחובו מאסר מותנה שהופעל). הוא מוגדר על ידי שב"ס כאסיר התראה וסג"ב.

2. החל מיום 15.1.2015 שוהה המשיב בתנאי הפרדת יחיד, לאחר שתקף את מפקד האגף בו שהה. בעת"א 24148-07-15 הוארכה שהותו בתנאי הפרדת יחיד עד יום 15.1.2016. עתה עותרת המבקשת להאריך את שהייתו בהפרדת יחיד בששה חדשים נוספים, משום מסוכנותו לסביבתו, ובעיקר לאנשי סגל, ולאחר שלא נמצאה אפשרות להחזקתו בתנאי הפרדה זוגית, משלא נמצא אסיר שיתאים לשהייה עמו, או שירצה לשהות עמו. בקשת המבקשת נסמכת על מידע מודיעיני המעיד על מסוכנותו, ועל חוות דעת של גורמי הטיפול ורופא בית הכלא, שסבורים כי אין מניעה להמשך שהייתו בתנאי הפרדה.

להשלמת התמונה אציין, כי בין לבין הורשע המשיב בעבירה שבגינה הועבר מלכתחילה לשהייה בהפרדה (תקיפתו של מפקד האגף), ונגזרו עליו, בין היתר, ארבעה חדשי מאסר בפועל, חודשיים מהם ישא המשיב במצטבר לעונש המאסר אותו הוא נושא עתה.

3. המשיב מתנגד להמשך החזקתו בתנאי הפרדה וטוען, כי המידע בו נאחזת המבקשת איננו עדכני, והכשלים הנטענים ביחס להתנהגותו מקורם בתנאי החזקתו הקשים. נוסף על אלה עתרה סניגוריתו של המשיב לחשוף לעיניה מידע מודיעיני.

4. בטרם אפנה לגופם של דברים אציין, כי הסניגורית המלומדת קיבלה לידיה פרפראזה של המידע המודיעיני, ונראה בעיניי, כי בכך קיימה המבקשת אחר חובתה, במגבלות המתחייבות מהגנה על מקורות המידע. מכל מקום השתכנעתי, כי גילוי המידע בתמצית ולא באופן מלא איננו עשוי לפגוע בזכויותיו הדיוניות של המשיב.

5. מכאן לגופם של דברים. עיון במידע המודיעיני מגלה, כי עד להעברתו לתנאי הפרדה ולכל אורך שהייתו בכלא

עמוד 1

היתה התנהגותו של המשיב רצופה במעשי אלימות ואיומים כלפי סביבתו, בין היתר כלפי אנשי סגל, התנהגות שהסתיימה בתקיפתו של מפקד האגף כמתואר מעלה. אכן, מאז הושם בתנאי הפרדה פחתו אירועי האלימות מצד המשיב, אלא שאת אלה יש לזקוף, מטבע הדברים, להחזקתו בתנאי הפרדה. אלא שעל מסוכנותו של המשיב אנו רשאים ללמוד גם מן המידע שנצבר על התנהגותו עובר להחזקתו בתנאי הפרדה, התנהגות אלימה ומאיימת כלפי אסירים ואנשי סגל. זוהי ההיסטוריה ההתנהגותית של המשיב בבית הכלא, והיא עשויה ללמד על התנהגותו אם יוסרו תנאי ההפרדה. מכל מקום, המסקנה אודות המסוכנות הנשקפת מן המשיב מתחזקת מן העובדה, שגם לאחר שהועבר לתנאי הפרדה נרשמו אירועים המעידים על התנהגות קלוקלת שלו, כגון איום על אנשי סגל, קללות שהופנו כלפיהם, והוצאת שיחות טלפון לאסירים מנועי טלפון באגף ההפרדה. אירוע אחרון נרשם ביום 14.1.2016, כאשר המשיב איים על איש סגל כי כל מי שישתמש נגדו בכוח (ככל הנראה על מנת להביאו לדיון בבית המשפט בבקשה להארכת תנאי ההפרדה), ידאג המשיב "לטפל" בו ובבני משפחתו. אגב כך אציין, כי ההסבר שביקשה הסניגורית לספק, כאילו דבריו נבעו מכך שהוא ביקש שלא להתייב לבית המשפט, אינם ממתיקים את הגלולה, גלולת התנהגותו המאיימת גם בסיטואציה בה אנשי הסגל ביקשו לעשות לפי מצוות החוק ולהביא את המשיב לבית המשפט.

לסיכום, תמונת המצב המצטיירת מכלל החומר המונח לפניי מצביעה על אסיר העשוי לסכן את שלום סביבתו, ובעיקר אנשי סגל, ומשום כך יש להמשיך ולהחזיקו בתנאי הפרדה.

6. כפי שעולה מדו"ח מפורט שהונח לפניי, שב"ס בדק באופן מקיף את האפשרות להשמת המשיב בתנאי הפרדה זוגית, אלא שהדבר לא התאפשר, משום שלא נמצא מי שיתאים לשהייה עמו, ומי שנמצא מתאים - לא הסכים לשהות עמו.

7. בטרם סיום אציין, כי גורמי הטיפול ורופא בית הכלא מאשרים, כאמור מעלה, כי אין מניעה להמשך החזקת המשיב בתנאי הפרדה.

8. משום כל הטעמים הללו הנני מורה על המשך החזקתו של המשיב בתנאי הפרדת יחיד עד יום 15.7.2016.

ניתנה היום, ט"ז שבט תשע"ו, 26 ינואר 2016, בהעדר הצדדים.